

ЛАБОРАТОРІЇ ТРИМАЮТЬСЯ НЕ ЛИШЕ НА ДОСЛІДНИКАХ



На сайті Times Higher Education опубліковано статтю Пета Метарома та Сача Джаясінгхе «Працівники дослідницької інфраструктури повинні мати такі самі умови праці, як і науково-педагогічні працівники».

У ній автори стверджують, що сучасні університетські дослідження дедалі більше залежать від висококваліфікованих технічних і наукових спеціалістів, однак чинні системи класифікації посад і трудових відносин не відображають реальної ролі цих працівників у науковому процесі. Автори звертають увагу на те, що складне лабораторне обладнання, високопродуктивні обчислення, біобанки, дослідницькі платформи та інші елементи сучасної наукової інфраструктури потребують постійного супроводу фахівців із вузькоспеціалізованими знаннями. Такі працівники не лише забезпечують функціонування технічних систем, а й часто беруть участь у плануванні експериментів, розробленні методик, аналізі результатів та навчанні молодих дослідників. Попри це, у багатьох випадках їх відносять до професійного або адміністративного персоналу, а не до академічної спільноти. Так, в Австралії чинні підходи до класифікації працівників університетів сформувалися в період, коли наукові

дослідження значною мірою спиралися на індивідуальну роботу окремих учених. Сьогодні все більше проєктів реалізуються великими міждисциплінарними командами, у яких спеціалісти з дослідницької інфраструктури виконують критично важливі функції, але кадрові моделі до цих перетворень не встигли адаптуватися. Не можна нехтувати той факт, що ця недосконалість має свої негативні наслідки: різниця у статусі науково-педагогічних співробітників та працівників інфраструктурних підрозділів проявляється в обмежених можливостях кар'єрного просування, нижчому рівні професійного визнання, меншому доступі до механізмів підтримки розвитку тощо. Це створює труднощі з утриманням висококваліфікованих кадрів і може ускладнювати залучення нових спеціалістів у сферу дослідницької інфраструктури. Проблема виходить за межі окремих університетів, оскільки наразі це загальне явище для усього світу. Якщо інституції освіти та науки не забезпечуватимуть конкурентних умов праці та зрозумілих кар'єрних траєкторій, вони ризикують втрачати досвідчених працівників, які обератимуть кар'єрний трек у промисловості, державному та приватному секторі. Одним із можливих рішень може стати перегляд систем класифікації посад із визнанням того, що персонал дослідницької інфраструктури є невід'ємною частиною наукового процесу. Це дозволить забезпечити більш справедливі умови праці та краще відобразити внесок таких фахівців у створення наукових результатів. Адже успішність сучасних досліджень дедалі більше залежить не лише від окремих учених, а й від широкого кола фахівців, які підтримують довгострокову стійкість дослідницької системи.

Детальніше:

<https://www.timeshighereducation.com/depth/research-infrastructure-staff-s-hould-be-same-terms-academics>

Фото: pixabay.com

#НРАТ_Усі_новини #НРАТ_Науковцям_новини #НРАТ_Освітянам_новини
#НРАТ_Бібліотекарям #НРАТ_TimesHigherEducation

2026-06-10

Інформація з офіційного вебпорталу Національного репозитарію академічних текстів